

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สื้นสุด ประจำปีงบประมาณ 2557

1. ชื่อแผนงานวิจัย	วิจัยและพัฒนาถั่วเขียว
2. ชื่อโครงการวิจัย	วิจัยและพัฒนาพันธุ์ถั่วเขียว
3. ชื่อกิจกรรม	การปรับปรุงพันธุ์ถั่วเขียวผิวดำ
4. ชื่อกิจกรรมย่อย	การศึกษาข้อมูลจำเพาะของพันธุ์
5. ชื่องานทดลอง	การพัฒนาการผลิตถั่วงอกจากถั่วเขียวผิวดำและผิวมันสายพันธุ์ดีเด่นเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ Sprouting methods improvement from elite blackgram and mungbean lines for increase nutrition
6. คณะผู้ดำเนินงาน	

หัวหน้าการทดลอง

อาจารา มาสิริ¹

ผู้ร่วมงาน

สุมนา งามผ่องใส¹ เชawanak พฤทธิเทพ¹ ชูชาติ บุญศักดิ์¹
บริณ ไชยวารรณ¹ วรรษมน มงคล¹

บทคัดย่อ

การพัฒนาการผลิตถั่วงอกจากถั่วเขียวผิวดำ และผิวมันสายพันธุ์ดีเด่นเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ เพื่อศึกษาวิธีการเพาะถั่วงอกและคุณค่าทางโภชนาการของถั่วเขียวผิวดำ และผิวมัน จำนวน 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท ระหว่างปี 2556-2557 โดยเพาะถั่วงอกเป็นชั้นๆ ในถังพลาสติกสีดำ ตามวิธีการเพาะถั่วงอก 7 ระยะ ได้แก่ (1) แข็ง 6 ชั่วโมง (2) เพาะถั่วงอกที่ 24 ชั่วโมง (3) เพาะถั่วงอกที่ 48 ชั่วโมง (4) เพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมง (5) เพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมงผึ่ง 6 ชั่วโมง (6) เพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 24 ชั่วโมง และ (7) เพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมงผึ่ง 48 ชั่วโมง ผลการทดลอง พบว่า ปริมาณผลผลิตถั่วงอกเพิ่มขึ้นตามระยะการเพาะ โดยที่ระยะเพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมงผึ่ง 24 ชั่วโมง ถั่วเขียวผิวมัน และถั่วเขียวผิวดำ ทุกพันธุ์ให้น้ำหนักสดถั่วงอกสูงสุด โดยสายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 และ CNBGL 67-1 ให้ผลผลิตสูงสุด 6,183 และ 6,075 สูงกว่าพันธุ์อื่นๆ เมื่อนำมาวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ พบว่า ที่ระยะเพาะถั่วงอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 48 ชั่วโมง มีปริมาณโปรตีน วิตามินซี เส้นใยหางาน และคลอโรฟิลล์สูงสุด โดยถั่วเขียวผิวมันสายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 ให้ปริมาณโปรตีน ปริมาณวิตามินซี ปริมาณเส้นใยหางาน และปริมาณคลอโรฟิลล์สูงสุด เท่ากับ 42.6 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) 1.8, 11.15 และ 8.07 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ตามลำดับ สำหรับถั่วเขียวผิวดำ สายพันธุ์ CNBGL 67-1 ให้ปริมาณโปรตีน และปริมาณวิตามินซีสูงสุด เท่ากับ 44.1 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) และ 2.3 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ตามลำดับ ขณะที่ระยะเพาะถั่วงอกที่ 24 ชั่วโมง ให้ปริมาณสาร GABA สูงสุด ถั่วเขียวผิวดำ สายพันธุ์ CNBGL 67-1 ให้ปริมาณสาร GABA สูงสุดเท่ากับ 24.23 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม

¹ ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท อ.สรรพยา จ.ชัยนาท 17150

¹ Chai Nat Field Crops Research Center, Subphaya, Chai Nat 17150

ABSTRACT

Sprouting methods improvement from elite mungbean and blackgram varieties/lines were conducted in 2013-2014 at Chai Nat Field Crops Research Center to develop into sprouting methods and increased the variation of mungbean and blackgram 6 variety/lines. Seven- stages of consequence germination and sprouting were studied Follows; (1) 6-hours-soaking, (2) 24-hours germination, (3) 48-hours germination, (4) 72-hours sprouting, (5) 72-hours sprouting, and 6 hours drying , (6) 72-hours sprouting, and 24 hours drying, (7) 72-hours sprouting, and 48 hours drying. The amount of sprouts produced increased with increasing sprout periods up to 72 hrs sprouting and 48 hrs drying. CNMB 06-02-20-5 and CNBGL 67-1 gave the highest sprouts weight (6,183 and 6,075 g). It was also found that to 72 hrs sprouting and 48 hrs drying sprouting method achieved higher protein, vitamin C, crude fiber and chlorophyll contents. For mungbean line, CNMB 06-02-20-5 gave the highest protein (42.6%) vitamin C (1.8 mg/100 g) crude fiber (11.16 mg/100 g) and chlorophyll contents. (8.07 mg/100 g) For blackgram line, CNBGL 67-1 gave the highest protein (44.1%) and vitamin C (2.2 mg/100 g) contents. Sprout period of 72 hrs had the highest GABA, compared to the others. CNBGL 67-1 had GABA of 24.23 mg/100 g which was greater than the others.

keywords: Blackgram,Mungbean, Sprouting methods, nutrition

คำนำ

ถั่วเขียว (*Vigna radiata* (L.) Wilczek) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยที่สำคัญพืชหนึ่ง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2553) เมล็ดใช้บริโภคโดยตรง หรือแปรรูปเป็นอาหารประเภทต่างๆ อาทิ วุ้นเส้น แป้งถั่วเขียว และขนมต่างๆ เป็นต้น ถั่วเขียวเป็นพืชล้มลุก อายุสั้น มีระบบ rakelik จึงทำให้มีความสามารถทนแล้งได้ดีพอสมควร ในประเทศไทย ถั่วเขียวสามารถปลูกได้ในดินแทบทุกชนิด แต่เจริญเตบโตได้ดีในดินร่วนซุย มีการระบาดหนัก (สถาบันวิจัยพืชไร่, 2539) การใช้ประโยชน์ของถั่วเขียวในรูปของถังอกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ความต้องการใช้ถั่วเขียวผู้ชำนาญ สำหรับเพาะถังอกมีถึง 70,000 ตัน ความต้องการถังอกเฉพาะตลาดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยมากกว่าร้อนละ 200 ตัน ซึ่งต้องใช้เมล็ดถั่วเขียวมากกว่า 40 ตัน โดยเมล็ดถั่วเขียวที่นำมาเพาะถังอกนั้นมีทั้งถั่วเขียวผิวนั้น และถั่วเขียวผิวดำ เมื่อนำมาเพาะเป็นถังอกจะมีความแตกต่างกันถังอกที่เพาะจากเมล็ดถั่วเขียวผิวดำ หรือที่เรียกว่า “ถั่วแขก” จะมีลักษณะสีขาว มีความกรอบ และรสชาติดีกว่า ถั่วเขียวผิวนั้น สีของตันถังอกที่เพาะจากถั่วเขียวผิวดำจะทนต่อการเปลี่ยนสีได้กว่าและเก็บได้นานกว่าถั่วเขียวผิวนั้น (ارددا และคณะ, 2551) ในบรรดาผักทั้งหมดถังอกใช้เวลาเพาะสั้นที่สุด คือประมาณ 3 ถึง 5 วัน

ก็สามารถนำมารับประทานได้ มีรายงานว่า ในถั่วอกมีสารให้คุณค่าทางโภชนาการ เช่น โปรตีน แร่ธาตุ วิตามินซี วิตามินเอ วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 สารกลุ่มฟีโนล (Phenolic compound) (Cevallos-Casals, B.A. and Cisneros-Zevallos,L, 2010) โดยสารให้คุณค่าทางโภชนาการ เช่น โปรตีนมีหน้าที่สำคัญต่อโครงสร้างและกิจกรรมภายในเซลล์ของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด แร่ธาตุ ประกอบด้วย โซเดียม มีความจำเป็นในการบำรุงรักษาสมดุลน้ำของร่างกาย ผนังเซลล์จำเป็นต้องใช้เกลือแร่ตัวนี้เพื่อนำเข้าสารอาหารจากกระแสเลือด (สรจกร และ สุรศักดิ์, 2550) โปแตสเซียม มีหน้าที่ควบ คุมความสมดุลของน้ำในร่างกาย มีความสัมพันธ์กับความดันโลหิตสูงและทำ การขาดไปแตสเซียมจะมีอาการอ่อนเพลีย การทำงานของกล้ามเนื้อสื่อม กล้ามเนื้อไม่มีแรง (ยงยุทธ ออสตสภา, 2546) แคลเซียม เป็นเกลือแร่ที่มีมากที่สุดในร่างกาย (ควัน ขาวหนู, 2522) ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างของกระดูก และฟัน มีบทบาทสำคัญต่อการทำางของระบบประสาทและการหดตัวของกล้ามเนื้อ (สรจกร และ สุรศักดิ์, 2550) สำหรับวิตามินซี มีบทบาทกว้างขวางในหลายระบบได้แก่ Hydroxylation ของ prolin เพื่อสร้าง collagen ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระดูก กระดูกอ่อน ฟันและผนังเส้นเลือด ถูกซึ่งเปลือกของเม็ดเลือดขาว นอกจาคนั้นวิตามินซียังทำหน้าที่รีดิวซ์ เหล็กจาก ferric ion (+2) เป็น ferrous ion (+3) ช่วยเพิ่มการดูดซึมของ เหล็กในกระเพาะอาหาร เป็นต้น หน้าที่สำคัญของวิตามินซีอีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นแอนติออกซิเดนซ์ ในเซลล์ของ ร่างกาย ช่วยป้องกันความเสียหายของเนื้อยื่อ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการป้องกันโรค วิตามินเอ หน้าที่ ช่วยในเรื่อง ของการทำงานของระบบการมองเห็น โดยจะมีส่วนในการควบคุมการทำงานของเซลล์ประสาทรับแสง (Photoreceptor Cell) ใน เรตינה (Retina) ของในตา (นพพร ศุภพิพัฒน์, 2551) สารประกอบ พีโนล (Phenolic compounds) มีคุณสมบัติในการจับพวกรอนูคลอิสระป้องกันเซลล์ไม่ให้ถูกทำลาย สารประกอบพีโนล ที่พบในพืชมีคุณสมบัติที่ดีต่อสุขภาพ ทำหน้าที่เป็นสารต้านอนูคลอิสระ ช่วยป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจและ ป้องกันการเกิดมะเร็งได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาร sulforaphanes ซึ่งมีในปริมาณสูงในถั่วอก เมื่อปริโภคบริมาณ 1 กิโลกรัมต่อสัปดาห์ สามารถลดอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งได้ร้อยละ 50 (Randhir, R. and Shetty, K. 2005) จะเห็นได้ว่าถั่วอกมีสารให้คุณค่าทางโภชนาการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อร่างกายเป็นอย่างมาก พันธุ์ถั่วเขียวที่ นำมาใช้ในการเพาะปลูกมีหลากหลายสายพันธุ์ ทั้งถั่วเขียวผิวมันและผิวคำ พันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรม ถั่วอก (อารดา และคณะ, 2551) เมล็ดพันธุ์แต่ละชนิดต้องการปัจจัยสำหรับการออกในระดับที่แตกต่างกัน ปัจจัย ที่มีผลต่อการเพาะปลูกของเมล็ดพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ น้ำ อุณหภูมิ ออกซิเจน แสงสว่าง ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของสารให้คุณค่าทางโภชนาการและสารต้านคุณค่าทางโภชนาการ ในเมล็ดถั่วเขียว ในการออก แต่ละช่วงเวลาจึงได้ตรวจวิเคราะห์หาราต่างๆ ที่มีทั้งคุณประโยชน์และโทษในช่วงระยะเวลาการออกต่างๆ ของ ถั่วเขียว เพื่อหาสภาวะในการออก และการเก็บรักษาที่เหมาะสมที่จะทำให้ถั่วอกเติมคลอร์ฟิลล์ คงคุณค่าทาง โภชนาการไว้ได้มากที่สุด เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับสารอาหารที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อร่างกาย ประกอบกับปัจจุบัน ผู้บริโภคให้ความสำคัญอาหารเสริมสุขภาพจากธรรมชาติมากขึ้น เพื่อป้องกันการเกิดโรคจากนี้เพื่อเป็นการ เพิ่มนูคล่าให้กับถั่วเขียวเพื่อการบริโภคภายในประเทศและเพื่อการส่งออก

วิธีดำเนินการ

อุปกรณ์

1. ถั่วเขียวผิวมัน และผิวดำสายพันธุ์ดีเด่น และพันธุ์มาตรฐาน 6 พันธุ์/สายพันธุ์
 - ถั่วเขียวผิวมัน ได้แก่ สายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 CNMB 06-01-40-4 และพันธุ์ชัยนาท 84-1
 - ถั่วเขียวผิวดำ ได้แก่ สายพันธุ์ CNBGL 67-1, CNBGL 3-8 และพันธุ์ชัยนาท 80
2. อุปกรณ์เพาะถั่วงอก
3. อุปกรณ์ตรวจสอบคุณภาพเมล็ด
4. เครื่องเพาะถั่วงอกอนามัยอัตโนมัติ
5. อุปกรณ์ตรวจสอบความหวาน (Refractometer)
6. อุปกรณ์ตรวจสอบความแน่นเนื้อ (Firmness tester)
7. ชุดวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ (โปรตีน วิตามินซี เส้นใยหยาบ น้ำตาล สารกาบ้า และปริมาณคลอร์ฟิลล์)

วิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ CRD 3 ชั้น กรรมวิธี ประกอบด้วย ระยะการเพาะงอก 7 ระยะ

1. ระยะที่ 1 แข็ง 6 ชั่วโมง
2. ระยะที่ 2 งอกที่ 24 ชั่วโมง
3. ระยะที่ 3 งอกที่ 48 ชั่วโมง
4. ระยะที่ 4 งอกที่ 72 ชั่วโมง (ใบเลี้ยง 2 ใบ)
5. ระยะที่ 5 งอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่งแดดร่มรำไรเป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง
6. ระยะที่ 6 งอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่งแดดร่มรำไรเป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง
7. ระยะที่ 7 งอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่งแดดร่มรำไรเป็นระยะเวลา 48 ชั่วโมง

วิธีปฏิบัติการทดลอง ปี 2556 ดำเนินการทดลองในถั่วเขียวผิวดำ 3 พันธุ์/สายพันธุ์ ได้แก่ สายพันธุ์ CNBGL 67-1, CNBGL 3-8 และพันธุ์ชัยนาท 80 ปี 2557 ดำเนินการทดลองในถั่วเขียวผิวมัน 3 พันธุ์/สายพันธุ์ ได้แก่ สายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5, CNMB 06-01-40-4 และพันธุ์ชัยนาท 84-1

การตรวจสอบคุณภาพเมล็ด

- การตรวจสอบความชื้นของเมล็ด โดยชั่งเมล็ดถั่วเขียวตัวอย่างละ 250 กรัม จำนวน 2 ชั้น ต่อสิ่งทดลอง วัดความชื้นโดยใช้เครื่องวัดความชื้นไฟฟ้า Steinlite SB 900
- การตรวจสอบความอกร ใช้เมล็ดตัวอย่างละ 50 เมล็ด 4 ชั้น เพาะในกระดาษเพาะที่ชุมน้ำ ม้วนกระดาษแล้วใส่ลงในถุงพลาสติกปิดปากถุง วางไว้ที่อุณหภูมิห้อง ประเมินความอกรภายในวันที่ 7 วัน
- การตรวจสอบความแข็งแรง ด้วยวิธีเร่งอายุเมล็ดพันธุ์ (Aging Test) โดยใช้เมล็ดตัวอย่างละ 200 เมล็ด ใส่ในตะแกรงลวดสแตนเลส รูปทรงกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 7.5 เซนติเมตร นำตะแกรงลวดใส่ในโถเหล็กที่มีน้ำอุ่น 100 มิลลิเมตร โดยให้ระดับน้ำต่ำกว่าเมล็ดในตะแกรงประมาณ 2-3 เซนติเมตร ปิดฝาขวดโถให้สนิทเพื่อ

ปรับความชื้นสัมพัทธ์ภายในขวด ให้เท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์ของขวดโลหะในตู้อบอุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส 72 ชั่วโมง นำเมล็ดที่ผ่านการเร่งอายุมาทดสอบความออก

การเพาะถั่วงอกด้วยถังเพาะถั่วงอกคอนโดยเป็นชั้นๆในถังพลาสติกสีดำ และรดน้ำวันละ 3 – 4 ครั้งต่อวัน ตามกรรมวิธีที่กำหนด โดยระยะที่ 5-7 นำถั่วงอกมาผึ่งแดดร่มรำไร เป็นระยะเวลา 6-48 ชั่วโมง เก็บตัวอย่างทุกระยะ การเพาะถั่วงอก

การวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ นำตัวอย่างถั่วเขียวผิวดำและผิwmั่นที่เพาะถั่วงอกแต่ละระยะมาทำแห้งด้วยเครื่องทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง (freeze dry) และนำมานบดให้ละเอียดเก็บตัวอย่างในภาชนะปิดสนิทเก็บไว้ วิเคราะห์คุณค่าของทางโภชนาการ ได้แก่ ปริมาณโปรตีนตามวิธี Kjeldahl method (AOAC, 1990) ปริมาณน้ำตาล และเส้นใยหาง ตามวิธี Phenol-sulfuric acid assay และ somogyi-nelson method (Lai., 2010) ปริมาณสารกาบ้า ตัดแปลงวิธีของ Kitaoka and Nakano (1969) และปริมาณวิตามินซี ด้วยการไหเทรตกับ 2,6-dichlorophenolindophenol (Eitenmiller and Landen, 2003)

การบันทึกข้อมูล

1. คุณภาพของเมล็ดถั่วเขียวผิวดำและผิwmั่น
2. เปอร์เซ็นต์ความออก ความแข็งแรง
3. ความกว้าง ความยาวตันอ่อน
4. ความหวาน ความแน่นเนื้อของถั่วงอก
5. ผลผลิตถั่วงอก
6. ปริมาณโปรตีน เส้นใยหาง (crude fiber) ปริมาณน้ำตาล ปริมาณสารกาบ้า และปริมาณวิตามินซี

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการทดลอง

ระยะเวลา : ตุลาคม 2555 - กันยายน 2557

สถานที่ดำเนินการทดลอง : ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท

ผลการทดลองและวิจารณ์

คุณภาพเมล็ดก่อนนำมาเพาะถั่วงอก

ความชื้น ความแข็งแรง และความออก

เมล็ดถั่วเขียวผิวดำสายพันธุ์ CNBGL 67-1, CNBGL 3-8 และพันธุ์ชัยนาท 80 มีความชื้นเมล็ดระหว่าง 11.98-12.5 เปอร์เซ็นต์ ความแข็งแรง 83-85 เปอร์เซ็นต์ และความออก 95-98 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ถั่วเขียวผิwmั่น CNMB 06-02-20-5, CNMB 06-01-40-4 และพันธุ์ชัยนาท 84-1 มีความชื้นเมล็ดระหว่าง 11.37-12.05 เปอร์เซ็นต์ ความแข็งแรง 83-85 เปอร์เซ็นต์ และความออก 91-95 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1)

คุณภาพถ้วงอกหลังการเพาะถ้วงอก

ความยาวต้นอ่อน และความกว้างต้นอ่อน

จากการวัดความยาวต้นอ่อน ถ้วงเขียวผิวคำ และผิwmันที่ผ่านการเพาะถ้วงอก จะเริ่มวัดในระยะที่ 4 เป็นระยะถ้วงอกเจริญเติบโตเต็มที่เพื่อการบริโภค และระยะที่ 5-7 เป็นระยะถ้วงอกใบเขียว พบว่า ความยาวต้นอ่อนของถ้วงอกจากถ้วงเขียวผิวคำและผิwmันทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ต้นอ่อนสั้นที่สุดที่ระยะที่ 4 และเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ระยะที่ 7 สายพันธุ์ถ้วงเขียวผิวคำเพิ่มขึ้นจาก 5.0 - 9.9 เซนติเมตร ขณะที่พันธุ์ชัยนาท 84-1 ซึ่งเป็นพันธุ์เปรียบเทียบให้ความยาวต้นอ่อนเพิ่มขึ้นจาก 4.8-12.1 เซนติเมตร สำหรับสายพันธุ์ถ้วงเขียวผิวคำ เพิ่มขึ้นจาก 4.6 – 9.7 เซนติเมตร ขณะที่พันธุ์ชัยนาท 80 ซึ่งเป็นพันธุ์เปรียบเทียบให้ความยาวต้นอ่อนเพิ่มขึ้นจาก 3.7 – 11.9 เซนติเมตร สำหรับความกว้างต้นอ่อน พบว่า ถ้วงอกจากถ้วงเขียวผิวคำ และผิwmัน ทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ความกว้างต้นอ่อนมากที่สุด ที่ระยะที่ 4 คือเพาะถ้วงอกที่ 72 ชั่วโมง โดยถ้วงเขียวผิวคำและผิwmัน สายพันธุ์ CNBGL67-1 และ CNMB 06-01-40-4 ให้ความกว้างต้นอ่อนมากที่สุด 3.8 และ 3.5 มิลลิเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ความหวาน และความแน่นเนื้อ

ถ้วงเขียวผิวคำทั้ง 3 พันธุ์/สายพันธุ์ ที่ผ่านการเพาะถ้วงอก ให้ความหวานสูงสุดที่ระยะที่ 4 เพาะถ้วงอกที่ 72 ชั่วโมง ระหว่าง 6.0-7.2 เปอร์เซ็นต์ โดยสายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 ให้ความหวานสูงสุดเท่ากับ 7.2 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นความหวานในทุกพันธุ์/สายพันธุ์ลดลงต่ำสุดที่ระยะที่ 7 เพาะถ้วงอกที่ 72 ชั่วโมง ผึง 48 ชั่วโมง ทำนองเดียวกับถ้วงเขียวผิวคำทั้ง 3 พันธุ์/สายพันธุ์ พบว่า ให้ความหวาน สูงสุดที่ระยะที่ 4 โดยทั้ง 3 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ความหวานระหว่าง 6.4-7.3 เปอร์เซ็นต์ โดยสายพันธุ์ CNBGL67-1 ให้ความหวานสูงสุดเท่ากับ 7.3 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นความหวานลดลงต่ำสุดที่ระยะที่ 7 ออยระหว่าง 4.6-5.6 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) สำหรับความแน่นเนื้อ พบว่า ถ้วงเขียวผิวคำและผิwmันทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ความแน่นเนื้อสูงสุดที่ระยะ 4 โดยถ้วงเขียวผิวคำ และผิwmันให้ความแน่นเนื้อระหว่าง 3.1-3.2 และ 3.0-3.1 นิวตัน/ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

น้ำหนักสดถ้วงอก

พบว่า ถ้วงเขียวผิวคำและผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้น้ำหนักสดถ้วงอกสูงสุดที่ระยะ 6 เพาะถ้วงอกที่ 72 ชั่วโมงผึง 24 ชั่วโมง ระหว่าง 6,077-6,183 และ 5,873-6,075 กรัม ตามลำดับ โดยถ้วงเขียวผิwmันสายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 ให้น้ำหนักสดสูงสุด 6,183 กรัม ในขณะที่ถ้วงเขียวผิวคำสายพันธุ์ CNBGL67-1 ให้น้ำหนักสดสูงสุด 6,075 กรัม (ตารางที่ 5)

การวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ

ปริมาณโปรตีน และสารกาบ้า

ผลการเพาะถ้วงอกถ้วงเขียวผิวคำและผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณโปรตีน พบว่า มีปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นระหว่างการเพาะจากระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 7 โดยถ้วงเขียวผิวคำเพิ่มขึ้นจาก 30-42 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) ถ้วงเขียวผิวคำเพิ่มขึ้นจาก 30 – 44 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) เนื่องจากสารในโตรเจนที่ไม่ใช่โปรตีนบางชนิด เช่น กรดนิวคลิอิก ถูกสร้างขึ้น เป็นสาเหตุทำให้ระดับปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองการเพาะออกของพืชตระกูลถ้วง พบว่า เมื่อมีการเพาะออกจะเพิ่มขึ้นจาก 26-32 เปอร์เซ็นต์ (Abdus, et al., 1989; Rodriguez, et al., 2008)

การวิเคราะห์ปริมาณสารกาบ้า พบว่า ถ้าเขียวผิwmn และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ที่ผ่านการเผาถ้วงอกสารกาบ้าเพิ่มขึ้นจากระยะเริ่มต้นการแข็งตัวที่ 6 ชั่วโมง และสูงสุดที่ระยะที่ 4 เพาะถ้วงอกที่ 72 ชั่วโมงจากนั้นสารกาบ้าจะลดลง โดยถ้าเขียวผิwmn ให้สารกาบ้าอยู่ระหว่าง 19.65-21.51 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม สายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 ให้สารกาบ้าสูงสุด 21.51 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ในทำนองเดียวกันถ้าเขียวผิวคำให้สารกาบ้าอยู่ระหว่าง 20.41-24.23 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม สายพันธุ์ CNBGL67-1 ให้สารกาบ้าสูงสุด 24.23 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม (ตารางที่ 6) สอดคล้องกับการเผางอกข้าวกล้อง พบว่า ปริมาณสารกาบ้าเพิ่มจากระยะเริ่มต้นในข้าวกล้อง 6.0 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม เมื่อผ่านการเผา 96 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นเป็น 149 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม (Saikura., et al.,2005)

ปริมาณน้ำตาล และเส้นใยอาหาร

พบว่า ปริมาณน้ำตาลของถ้าเขียวผิwmn และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ที่ผ่านการเผาถ้วงอก 7 ระยะจะมีปริมาณน้ำตาลเปลี่ยนแปลง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 เมื่อนำถ้าเขียวมาแข็งตัวเป็นเวลา 6 ชั่วโมง จะมีปริมาณน้ำตาลลดลงต่ำที่สุดในทุกพันธุ์/สายพันธุ์ ต่อจากนั้นเมื่อเพาะงอกถึงระยะที่ 4 ในถ้าเขียวผิwmn และระยะที่ 5 ในถ้าเขียวผิวคำ พบว่า ปริมาณน้ำตาลเพิ่มสูงสุด จากนั้นปริมาณน้ำตาลจะคงที่และลดลง ในระยะที่ 6 และ 7 ทั้งนี้เนื่องจากในระหว่างกระบวนการเผางอกองค์ประกอบทางเคมีเมล็ดพืชจะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางชีวเคมี ซึ่งจะสร้างสารประกอบที่สำคัญ และพลังงานเพื่อใช้ในการออก ไฮโดรไลติกเอนไซม์ จะถูกกระตุ้นทำหน้าที่อย่างสลายสารประกอบไม่เลกูลใหญ่ เช่น แป้ง ทำให้ไม่เลกูลถึกลง ผลการย่อยสลายนี้ทำให้เพิ่มปริมาณน้ำตาลในเมล็ดที่ออก และในระหว่างการออก และในระหว่างการออกของเมล็ดถ้าเขียว ก็จะมีการนำน้ำตาลไปใช้เป็นแหล่งของพลังงานในการออกของเมล็ด จึงทำให้ปริมาณน้ำตาลหลังจากเพิ่มสูงสุดแล้วไม่เพิ่มอีก และยังลดปริมาณลง (El-Adawy,et al.,2005) ผลการเผาถ้วงอกถ้าเขียวผิwmn และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเส้นใยอาหาร พบว่า ปริมาณเส้นใยอาหารเพิ่มขึ้นระหว่างการเผา โดยเพิ่มสูงสุดที่ระยะที่ 7 (เพาะถ้วงอก 72 ชั่วโมง ผิวคำ 48 ชั่วโมง) ในถ้าเขียวผิwmn และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ โดยถ้าเขียวผิwmn ให้เส้นใยอาหารอยู่ระหว่าง 10.7-11.24 เปอร์เซ็นต์ (น้ำหนักแห้ง) ถ้าเขียวผิวคำอยู่ระหว่าง 6.03-8.69 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 7) เนื่องจากระหว่างการออกของถ้าเขียวหรือเมล็ดพืชทั่วไปจะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีทำให้ปริมาณเส้นใยอาหารเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาการออกเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการทดลองของ El-Adawy,etal.,(2005) ที่ทำการเผางอกพืชตระกูลถ้า เป็นระยะเวลา 120 ชั่วโมง พบว่า ปริมาณเส้นใยอาหารเพิ่มขึ้นจาก 6.15-8.65 เปอร์เซ็นต์

ปริมาณวิตามินซี และคลอโรฟิลล์

การเผาถ้วงอกถ้าเขียวผิwmn และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ผ่านระยะเวลาการเผางอกทั้ง 7 ระยะ พบว่า ปริมาณวิตามินซีจะเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ระยะ 7 คือ เพาะถ้วงอก 72 ชั่วโมง ผิวคำ 48 ชั่วโมง โดยถ้าเขียวผิwmn ให้วิตามินซีอยู่ระหว่าง 1.26-1.84 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ถ้าเขียวผิวคำให้วิตามินซีอยู่ระหว่าง 1.68-2.24 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม (ตารางที่ 8) สอดคล้องกับ Fernandez-Orozco, et al., (2008) ที่ทำการเผาถ้วงเขียว พบว่า เพิ่มมากขึ้นในวันที่ 3 ถึง 2.8 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม และสูงสุดในวันที่ 7 เช่นเดียวกัน

สำหรับปริมาณคลอโรฟิลล์ พบร่วมกับปริมาณคลอโรฟิลล์ในถั่วเขียวผิวมัน และผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ที่ผ่านการเพาะถั่วอกทั้ง 7 ระยะ ในช่วงการเพาะที่ระยะ 1-4 จะคงที่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากเมล็ดถั่วเขียวกำลังเจริญเติบโตเป็นลำต้นและเริ่มสร้างใบ ทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อนำมาผึ่งแดดเป็นเวลา 6 ชั่วโมง และสูงสุดที่ระยะ 7 ที่นำออกผึ่งแดดที่ 48 ชั่วโมง โดยถั่วเขียวผิวมันให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ อยู่ระหว่าง 7.15-8.99 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม ถั่วเขียวผิวคำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ อยู่ระหว่าง 6.48-6.99 มิลลิกรัมต่อ 100 กรัม (ตารางที่ 8) จะเห็นได้ว่าถั่วเขียวผิวมันจะมีปริมาณคลอโรฟิลล์สูงกว่าถั่วเขียวผิวคำ เนื่องจากมีการเจริญเติบโตหรือมีการงอกได้ดีกว่า และสร้างใบเลี้ยงสองใบขึ้นมาก่อนถั่วเขียวผิวคำ (Figure 1)

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาการผลิตถั่วอกจากถั่วเขียวผิวคำและผิวมันสายพันธุ์ดีเด่นศึกษาเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ จำนวน 6 พันธุ์/สายพันธุ์ เพื่อศึกษาความแตกต่างของคุณค่าทางโภชนาการที่เปลี่ยนแปลงระหว่างการเพาะถั่วอก 7 ระยะ ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท ในปี 2556-2557 สรุปได้ดังนี้

1. ถั่วเขียวผิวมันและผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้น้ำหนักสดถั่วอกสูงสุดที่ระยะ เพาะถั่วอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 24 ชั่วโมง ระหว่าง 6,077-6,183 และ 5,873-6,075 กรัม ตามลำดับ โดยถั่วเขียวผิวมันสายพันธุ์ CNMB 06-02-20-5 ให้น้ำหนักสดสูงสุด 6,183 กรัม ในขณะที่ถั่วเขียวผิวคำสายพันธุ์ CNBGL67-1 ให้น้ำหนักสดสูงสุด 6,075 กรัม
2. ถั่วเขียวผิวมันและผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ความหวาน และความแน่นเนื้อสูงสุดที่ระยะการเพาะถั่วอกที่ 72 ระหว่าง 6.0 - 7.3 เปอร์เซ็นต์ และ 3.0-3.2 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร ตามลำดับ
3. การวิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการ ถั่วเขียวผิวมันและผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ปริมาณโปรตีนเส้นใยหางาน วิตามินซี และคลอโรฟิลล์สูงสุด ระยะการเพาะถั่วอกที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 48 ชั่วโมง
4. ปริมาณน้ำตาล ถั่วเขียวผิวมัน และถั่วเขียวผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ปริมาณน้ำตาลสูงสุดที่ระยะการเพาะถั่วอก 72 ชั่วโมง และการที่เพาะ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 6 ชั่วโมง
5. สำหรับปริมาณสารกาบ้า ถั่วเขียวผิวมัน และถั่วเขียวผิวคำทั้ง 6 พันธุ์/สายพันธุ์ ให้ปริมาณสารกาบ้าสูงสุดที่ระยะการเพาะถั่วอก 72 ชั่วโมง
6. ผลการทดลองทั้งหมด เสนอแนะว่า การเพาะถั่วอกที่ระยะการเพาะที่ 72 ชั่วโมง ในถั่วเขียวผิวมัน และผิวคำให้ความหวาน และความแน่นเนื้อ และปริมาณสารกาบ้าสูงสุด ขณะที่การเพาะที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 24 ชั่วโมงให้น้ำหนักสดถั่วอกสูงสุด และการเพาะที่ 72 ชั่วโมง ผึ่ง 48 ชั่วโมงให้ปริมาณโปรตีนเส้นใยหางาน วิตามินซี และคลอโรฟิลล์ สูงสุด

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สามารถนำข้อมูลที่ได้ แนะนำการพัฒนาการผลิตถั่วงอกจากถั่วเขียวผิวดำและผิwmันสายพันธุ์ดีเด่นศึกษา เพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ เพื่อให้ได้ผลผลิตถั่วงอกสดสูงสุด และถั่งอกมีคุณค่าทางโภชนาการ เพื่อแนะนำให้กับเกษตรกรผู้ปลูกถั่วเขียวผิwmัน และผิวดำในเขตภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลาง และผู้ผลิตถั่งอกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ครวัน ขาวหนู. 2552. โภชนาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: อักษรบันทิต.
- ยงยุทธ โภสตสภा. 2546. ราตุอาหารพืช. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ สรจักร ศิริบริรักษ์ และสุนศักดิ์ รักหมาน. 2006. วิตามินและเกลือแร่. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น สถาบันวิจัยพืชไร่. 2539. ถั่วเขียว. หน้า 135-148. ใน เอกสารการปลูกพืชไร่. สถาบันวิจัยพืชไร่. กรมวิชาการเกษตร. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- อารดา มาสริ สุมนา งามผ่องใส จิราลักษณ์ ภูมิเรือง เชวนานาด พฤทธิเทพ นรีลักษณ์ วรรณสาย อรรณพ กสิริวัฒน์ และ ร่ววรรณ เชื้อกิตติศักดิ์ 2551. การปรับปรุงพันธุ์ถั่วเขียวผิวดำเพื่อผลผลิตสูง: การเปรียบเทียบพันธุ์ในไร่เกษตรกร. ใน: รายงานผลการวิจัยปี 2550. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขั้นนาท สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดลองแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- Abdus Sattar, S. K. Durrani, F. Mahmood,A. Ahmad and I. Khan. 1989. Effect of Soaking and Germination Temperatures on Selected Nutrients and Antinutrients of Mungbean. Food Chemistry 34: 111-120
- AOAC 1990. Official Methods of Analysis of AOAC International. 15th ed. Arlington, VA: Association of Official Chemists International.
- Cevallos-Casals, B. A., and Cisneros-Zevallos, L. 2010. Impact of germination on phenolic content and antioxidant activity of 13 edible seed species. Food Chemistry 119: 1485-1490
- Eitenmiller, R. R., and Landen, W. O. 2003. Vitamin analysis. Vitamin Analysis for the Health and Food Sciences 2:175-187.
- El-Adawy, T. A., Rahma, E. H., El-Bedawey, A. A., and El-Beltagy, A. E. 2003. Nutritional potential and functional properties of germinated mung bean, pea and lentil seeds. Plant Foods for Human Nutrition 58: 1-13.
- Fernandez-Orozco, R., Frias, J., Zielinski, H., Piskula, M. K., Kozlowska, H., and Valverde, C. 2008. Kinetic study of the antioxidant compounds and antioxidant capacity during germination of *Vigna radiata* cv. *Emerald*, *Glycine max* cv. *Jutro* and *Glycine max* cv. *Merit*. Food Chemistry 111: 622-630.
- Ghnaya, A. B., Charles, G., Hourmant, A., Haminda, J. B., and Branchard, M. 2009. Physiological

- behavior of four rapeseed cultivar. *Physiology* 332: 365-370.
- Komatsuzakia, N., Tsukaharab, K., Toyoshimac, H., Suzukic, T., Shimizu, N.,and Kimuru, T. 2007. Effect of soaking and gaseous treatment on GABA content in germinated brown rice. *Journal of Food Engineering* 78: 556-560.
- Kitaoka, S., and Nakano, Y. 1969. Colorimetric Determination of w-Amino acids. *The Journal of Biochemistry* 66: 87-95.
- Lai, F., Wen, Q., Li, L., Wu, H., and Li, X. 2010. Antioxidant activities of water-soluble polysaccharide extracted from mung bean (*Vigna radiate* L.) hull with ultrasonic assisted treatment. *Carbohydrate Polymers* 81: 323-329.
- Moongngarm, A., and Saetung, N. 2010. Comparison of chemical compositions and bioactive compounds of germinated rough rice and brown rice. *Food Chemistry* 122: 782-788.
- Ohtsubo, K., Suzuki, K., Yasuri., Y., and Kasumi, T. 2005. Bio-functional components in the processed pre-germinated brown rice by a twin-screw extruder. *Journal of Food Composition and Analysis* 18: 303-316.
- Randhir, R., and Shetty, K. 2005. Developmental stimulation of total phenolics and related antioxidant activity in light and dark-germinated corn by natural elicitors. *Process Biochemistry* 40: 1721-1732.
- Roriguez, C., Frias, J., Valverde, V., and Hernandandez, A. 2008. Correlation between some nitrogen fractions, lysine, histidine, tyrosine, and ornithine contents during the germination of peas, beans, and lentils. *Food Chemistry* 108: 245-252.
- Saikusa, T., Horino, T., and Mori, Y. 1994. Accumulation of Y-aminobutyric acid (GABA) in the rice germ during water soaking. *Biochemistry* 58: 2291-2292.
- Veluppillai, S., Nithyanantharajah, K., Vasanthauba, S., Balakumar, S., and Arasaratnam, V. 2009. Biochemical changes associated with germinating rice grains and germination improvement. *Rice Science* 16: 240-242.

Table 1 Moisture strength and germination of seeds mungbean and blackgram

seeds characteristic	Mungbean			Blackgram		
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL 67-1	CNBG L3-8
Moisture (%)	11.37	12.01	12.05	12.17	11.98	12.5
Strength (%)	85	83	84	83	85	84
Germination (%)	95	91	94	95	98	96

Table 2 Hypocotyl length and hypocotyl width of sprouts characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Hypocotyl length (cm.)					
	Mungbean		Blackgram			
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG L3-8
1. 6-hours-soaking	-	-	-	-	-	-
2. 24-hours germination	-	-	-	-	-	-
3. 48-hours germination	-	-	-	-	-	-
4. 72-hours sprouting	5.8	5.0	4.8	3.7	5.2	4.6
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	6.9	6.7	6.4	6.5	7.0	6.2
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	9.5	9.6	9.7	8.3	8.1	7.3
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	9.6	9.9	12.1	11.9	9.7	9.4

Stages of consequence germination and sprouting	Hypocotyl width (mm.)					
	Mungbean		Blackgram			
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG L3-8
1. 6-hours-soaking	-	-	-	-	-	-
2. 24-hours germination	-	-	-	-	-	-
3. 48-hours germination	-	-	-	-	-	-
4. 72-hours sprouting	3.4	3.5	3.3	3.2	3.8	3.2
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	3.0	3.3	3.2	2.8	2.8	2.8
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	2.6	3.0	3.2	2.6	3.3	2.7
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	3.1	2.6	3.0	2.6	3.2	2.1

Table 3 Brix of sprouts characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Brix (%)					
	Mungbean		Blackgram			
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG L3-8
1. 6-hours-soaking	-	-	-	-	-	-
2. 24-hours germination	-	-	-	-	-	-
3. 48-hours germination	-	-	-	-	-	-
4. 72-hours sprouting	7.2	7.0	6.0	6.4	7.3	6.4
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	5.9	5.6	6.0	6.3	6.2	6.3
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	5.6	5.9	5.9	5.3	5.9	5.2
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	4.5	4.6	4.5	4.6	5.6	5.2

Table 4 Firmness of sprout characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Firmness (newton)					
	Mungbean		Blackgram			
	CNMB	CNMB	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG
	06-02-20-5	06-01-40-4			67-1	L3-8
1. 6-hours-soaking	-	-	-	-	-	-
2. 24-hours germination	-	-	-	-	-	-
3. 48-hours germination	-	-	-	-	-	-
4. 72-hours sprouting	3.1	3.1	3.0	3.1	3.2	3.1
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	3.0	3.1	3.0	2.4	2.9	2.5
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	3.0	3.1	2.9	2.7	3.1	3.0
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	3.0	2.5	2.6	2.7	3.0	2.9

Table 5 Sprout fresh weight of sprout characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Sprout fresh weight (g)					
	Mungbean		Blackgram			
	CNMB	CNMB	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG
	06-02-20-5	06-01-40-4			67-1	L3-8
1. 6-hours-soaking	1,964 d	1,836 cd	1,877 d	1,971 d	1,688 d	1,875 d
2. 24-hours germination	1,847 c	2,119 c	2,284 c	2,405 cd	2,049 c	2,011 c
3. 48-hours germination	3,531 b	3,028 b	2,895 b	2,703 c	2,871 b	2,804 b
4. 72-hours sprouting	5,869 ab	5,496 ab	5,431 ab	5,603 ab	5,809 ab	5,735 ab
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	6,135 ab	6,083 a	5,969 a	5,735 ab	6,012 ab	5,936 ab
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	6,383 a	6,141 a	6,077 a	5,873 a	6,075 a	6,005 a
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	5,752 ab	5,536 ab	5,421 ab	5,333 ab	5,668 ab	5,475 ab
CV (%)	8.3	9.4	9.1	8.8	11.1	9.2

Means in the same column followed by a common letter are no significantly at the 5% level by DMRT

^{1/} mungbean and blackgram seed 1,000 g

Table 6 Protein and GABA of sprout characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Protein (%)					
	Mungbean			Blackgram		
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL 67-1	CNBG L3-8
	30.96 c	30.66 d	30.61 d	32.98 cd	33.02 d	31.16 d
1. 6-hours-soaking	31.85 c	30.08 d	31.41 cd	30.33 d	31.75 e	32.46 cd
2. 24-hours germination	32.80 c	32.53 c	31.58 cd	34.28 c	35.38 cd	34.65 c
3. 48-hours germination	34.74 bc	35.43 bc	33.44 b	38.74 bc	32.85 de	34.31 c
4. 72-hours sprouting	36.16 b	36.29 bc	35.27 ab	40.42 b	39.07 b	38.82 b
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	38.68 b	38.75 b	37.30 ab	42.33 ab	41.92 ab	40.47 ab
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	42.57 a	42.32 a	39.65 a	42.92 a	44.06 a	42.66 a
CV (%)	6.0	4.2	4.5	4.4	4.8	3.8
Stages of consequence germination and sprouting	GABA (mg/100 g)					
	Mungbean			Blackgram		
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL 67-1	CNBG L3-8
	5.86 cd	5.71 cd	5.02 d	5.13 c	6.05 cd	6.69 bc
1. 6-hours-soaking	3.40 d	3.21 d	3.77 e	3.79 d	5.25 cd	6.88 bc
2. 24-hours germination	21.51 a	20.6 a	19.65 a	24.23 a	23.11 a	20.41 a
3. 48-hours germination	8.82 c	8.82 c	7.40 e	11.43 b	8.55 c	7.58 bc
4. 72-hours sprouting	17.31 b	15.16 b	11.49 b	22.7 ab	17.33 b	19.75 ab
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	7.31 cd	8.91 c	11.22 bc	8.17 bc	4.06 d	8.31 bc
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	8.59 c	8.82 c	8.42 c	4.32 d	5.54 cd	9.80 b
CV (%)	13.3	13.4	9.0	12.8	15.1	13.9

Means in the same column followed by a common letter are no significantly at the 5% level by DMRT

Table 7 Reducing sugar of sprout characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Reducing sugar (mg/100 g)					
	Mungbean			Blackgram		
	CNMB	CNMB	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG
	06-02-20-5	06-01-40-4			67-1	L3-8
1. 6-hours-soaking	3.89 g	5.43 f	4.54 f	2.28 f	2.41 f	2.05 e
2. 24-hours germination	12.52 f	15.01 e	13.34 e	10.75 e	2.47 f	4.23 e
3. 48-hours germination	44.16 e	35.66 d	33.94 d	31.3 d	25.09 e	22.95 d
4. 72-hours sprouting	82.77 a	89.97 a	79.54 a	53.34 b	60.27 b	62.62 ab
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	69.80 c	69.78 c	61.34 c	75.58 a	68.12 a	65.09 a
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	75.95 b	77.58 b	76.62 ab	47.60 c	50.45 c	58.55 b
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	67.12 cd	67.13 c	71.05 b	50.47 bc	38.18 d	37.4 c
CV (%)	2.6	4.3	4.8	4.2	3.2	6.1

Stages of consequence germination and sprouting	Crude fiber (%)					
	Mungbean			Blackgram		
	CNMB	CNMB	CN 84-1	CN 80	CNBGL	CNBG
	06-02-20-5	06-01-40-4			67-1	L3-8
1. 6-hours-soaking	5.19 g	3.63 g	3.31 g	3.73 f	4.95 e	4.81 d
2. 24-hours germination	5.61 f	5.17 f	3.89 f	4.32 e	6.14 d	5.22 cd
3. 48-hours germination	5.67 e	5.84 e	4.27 e	5.38 c	6.37 c	5.56 cd
4. 72-hours sprouting	7.79 d	6.10 d	5.31 d	4.75 e	6.38 c	6.52 bc
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	8.22 c	7.65 c	6.42 c	5.72 b	6.65 b	7.71 ab
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	8.84 b	8.96 b	8.60 b	5.76 c	6.37 c	8.09 a
7. 72-hours sprouting and 6 hours drying	11.16 a	10.7 a	11.02 a	6.03 a	6.99 a	8.69 a
CV (%)	4.3	4.2	4.4	2.8	2.5	7.8

Means in the same column followed by a common letter are no significantly at the 5% level by DMRT

Table 8 Vitamin C and Chlorophyll of sprout characteristic from mungbean and blackgram at seven-stages of consequence germination and sprouting

Stages of consequence germination and sprouting	Vitamin C (mg/100 g)					
	Mungbean			Blackgram		
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL 67-1	CNBG L3-8
	0.94 f	1.03 e	1.01 d	1.39 b	1.72 c	1.38 cd
1. 6-hours-soaking	0.74 g	0.83 f	1.00 d	1.07 d	1.12 f	1.02 e
2. 24-hours germination	1.24 e	1.17 d	0.97de	1.21 cd	1.45 e	1.36 d
3. 48-hours germination	1.37 d	1.28 b	1.09 c	1.27 bc	1.83 b	1.64 b
4. 72-hours sprouting	1.47 c	1.21 c	1.11 c	1.28 bc	1.55 d	1.52 bc
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	1.54 b	1.04 e	1.17 b	1.65 a	1.68 c	1.63 b
6. 72-hours sprouting and 6 hours drying	1.84 a	1.43 a	1.26 a	1.68 a	2.24 a	1.9 a
CV (%)	1.5	1.6	1.2	4.3	1.7	4.1
Chlorophyll (mg/100 g)						
Stages of consequence germination and sprouting	Mungbean			Blackgram		
	CNMB 06-02-20-5	CNMB 06-01-40-4	CN 84-1	CN 80	CNBGL 67-1	CNBG L3-8
	0.09 de	0.06 cd	0.07 de	0.05 cd	0.06 de	0.04 de
	0.13 d	0.08 cd	0.09 de	0.05 cd	0.07 d	0.05 de
1. 6-hours-soaking	0.22 cd	0.09 cd	0.17 d	0.13 cd	0.19 cd	0.11 d
2. 24-hours germination	0.24 cd	0.20 c	0.24 d	0.18 c	0.20 cd	0.17 d
3. 48-hours germination	2.43 c	2.23 bc	2.37 c	2.28 bc	2.33 c	2.20 c
4. 72-hours sprouting	5.64 b	4.82 b	6.46 b	3.45 b	4.89 b	3.05 b
5. 72-hours sprouting and 6 hours drying	8.99 a	7.98 a	7.15 a	6.48 a	6.99 a	6.69 a
CV (%)	2.5	2.6	2.2	2.3	2.7	3.1

ກາຄພນວກ

(A) Black plastic container (B) Mungbean and blackgram seeds (C) Soak mungbean seeds with warm water 6 hrs

(G) 72- hours sprouting

(H) 72- hours sprouting and 6 hours drying

I) 72- hours sprouting and 24 hours drying

(J) 72- hours sprouting and 48 hours drying of mungbean

(K) 72- hours sprouting and 48 hours drying of blackgram

Figure 1. Procedure of toxic free condo mungbean sprouts (A-K)